

W drodze ku jedności

Wielkim wydarzeniem było spotkanie w Hawanie papieża Franciszka i patriarchy Moskwy i całej Rusi Cyryla. Jest to zdecydowany krok w kierunku jedności katolików i prawosławnych przy poszanowaniu różnych tradycji. Ważne było wskazanie przez obu Pasterzy wspólnych obszarów działania: położenia kresu przemocy i terroryzmowi oraz do ustanowienia dialogu, tam gdzie toczą się wojny, walka o zaprzestanie prześladowania chrześcijan, obrony rodziny itd.

Poza tym w okresie Wielkiego Postu ruchy i stowarzyszenia podejmują odnowę duchową w kontekście łaski Roku Miłosierdzia. Trzeba nam się modlić, aby miłosierdzie przenikało i uzdrowiało nie tylko nasze serca, ale również nasze rodziny, wspólnoty oraz naszą Ojczyznę.

* * * * *

Wspólna Deklaracja papieża Franciszka i patriarchy Moskwy i całej Rusi Cyryla

„Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi” (2 Kor 13, 13).

1. Z woli Boga Ojca, od którego pochodzi wszelki pokój, w Imię Pana naszego Jezusa Chrystusa i przy pomocy Ducha Świętego Pocieszyciela my, Franciszek – papież i Cyryl – patriarcha moskiewski i całej Rusi, spotkaliśmy się dzisiaj w Hawanie. Wyrażamy wdzięczność Bogu uwielbionemu w Trójcy Świętej za to spotkanie, pierwsze w dziejach.

Z radością spotkaliśmy się jak bracia w wierze chrześcijańskiej, którzy spotkali się, aby „osobiście porozmawiać” (por. 2 J 12), z serca do serca oraz omówić stosunki wzajemne między Kościołami, pałace problemy naszej owczarni i perspektywy rozwoju cywilizacji ludzkiej.

2. Nasze braterskie spotkanie odbyło się na Kubie, na skrzyżowaniu dróg między Północą a Południem, Zachodem a Wschodem. Z tej wyspy – symbolu nadziei „Nowego Świata” i dramatycznych wydarzeń historii XX wieku – kierujemy nasze słowo do wszystkich narodów Ameryki Łacińskiej i innych kontynentów.

Cieszymy się, że dziś rozwija się tu dynamicznie wiara chrześcijańska. Potężny potencjał religijny Ameryki Łacińskiej, jej wielowiekowe tradycje chrześcijańskie, urzeczywistniające się w życiowym doświadczeniu milionów ludzi, są gwarancją wielkiej przyszłości tego regionu.

3. Spotkawszy się z dala od dawnych sporów „Starego Świata” ze szczególną siłą odczuwamy konieczność wspólnych działań katolików i prawosławnych, wezwanych z łagodnością i bojaźnią Bożą, „do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest” (1 Pt 3, 15).

4. Dziękujemy Bogu za te dary, które otrzymaliśmy dzięki przyjsciu na świat Jego Syna Jednorodzonego. Podzielamy wspólną Tradycję duchową pierwszego tysiąclecia chrześcijaństwa. Świadcami tej Tradycji są Najświętsza Matka Boża, Maryja Panna i święci, których czcimy. Są wśród nich niezliczeni męczennicy, którzy zaświadczyli wierność Chrystusowi i stali się „nasieniem chrześcijaństwa”.

5. Mimo wspólnej Tradycji pierwszych dziesięciu wieków katolicy i prawosławni od prawie tysiąca lat są pozbawieni jedności w Eucharystii. Dziela nas rany, zadane w konfliktach odległej i niedawnej przeszłości, dziela nas też odziedziczone po naszych przodkach różnice w rozumieniu i

wyjaśnieniu naszej wiary w Boga, jednego w trzech Osobach – Ojca, Syna i Ducha Świętego. Ubolewamy z powodu utraty jedności, będącej następstwem słabości ludzkiej i grzeszności, do której doszło wbrew Arcykapłańskiej Modlitwie Chrystusa Zbawiciela: „Aby byli jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno” (J 17, 21).

6. Świadomi rozlicznych przeszkód, jakie należy pokonać, mamy nadzieję, że nasze spotkanie wniesie wkład do sprawy osiągnięcia tej, upragnionej przez Boga jedności, o którą modlił się Chrystus. Niech nasze spotkanie będzie natchnieniem dla chrześcijan całego świata, aby z nową żarliwością przyzywali Pana, modląc się o pełną jedność wszystkich Jego uczniów. Niech w świecie, który oczekuje od nas nie tylko słów, ale także czynów – będzie ona znakiem ufności dla wszystkich ludzi dobrej woli.

7. Zdecydowani dokładać niezbędnych starań, aby przewyciężyć odziedziczone przez nas historycznie rozbieżności, chcemy zespolić swe wysiłki w celu dawania świadectwa o Ewangelii Chrystusowej i o wspólnym dziedzictwie Kościoła pierwszego tysiąclecia, odpowiadając wspólnie na wyzwania współczesnego świata. Prawosławni i katolicy winni nauczyć się dawać uzgodnione świadectwo prawdy w tych dziedzinach, w których jest to możliwe i konieczne. Cywilizacja ludzka weszła w okres epokowych zmian. Sumienie chrześcijańskie i odpowiedzialność duszpasterska nie pozwalają nam na pozostawanie biernymi w obliczu wyzwań, wymagających wspólnej odpowiedzi.

8. Nasze spojrzenie zwraca się przede wszystkim ku tym regionom świata, gdzie chrześcijanie są ofiarami prześladowań. W wielu krajach Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej nasi bracia i siostry w Chrystusie są mordowani całymi rodzinami, wsiami i miastami. Ich świątynie są w sposób barbarzyński dewastowane i rozgrabiane, przedmioty święte – profanowane a zabytki – niszczone. W Syrii, Iraku i innych krajach Bliskiego Wschodu z bólem widzimy masową ucieczkę chrześcijan z tej ziemi, na której rozpoczęło się szerzenie naszej wiary i gdzie żyli oni od czasów apostołskich wraz z innymi wspólnotami religijnymi.

9. Wzywamy wspólnotę międzynarodową do natychmiastowych działań w celu zapobieżenia dalszemu wypieraniu chrześcijan z Bliskiego Wschodu. Podnosząc swój głos w obronie prześladowanych chrześcijan, współczujemy cierpieniom wyznawców innych tradycji religijnych, padających ofiarami wojny domowej, chaosu i przemocy terrorystycznej.

10. W Syrii i Iraku przemoc ta spowodowała tysiące ofiar śmiertelnych, pozostawiając miliony ludzi bez dachu nad głową i środków do życia. Wzywamy społeczność międzynarodową do zespolenia się, aby położyć kres przemocy i terroryzmowi, a zarazem przyczynić się – na drodze dialogu – do jak najszybszego osiągnięcia pokoju obywatelskiego. Niezbędna jest zakrojona na szeroką skalę pomoc humanitarna dla cierpiącego narodu i dla niezliczonych uchodźców w krajach sąsiednich. Prosimy wszystkich, którzy mogą wpłynąć na losy wszystkich uprowadzonych, w tym metropolitów Aleppo Pawła i Jana Ibrahima, porwanych w kwietniu 2013, aby zrobić wszystko, co można dla jak najszybszego ich uwolnienia.

11. Zanosimy modlitwy do Chrystusa, Zbawiciela świata, o ustanowienie na ziemi Bliskiego Wschodu pokoju, będącego „dziełem sprawiedliwości” (Iz 32, 17), o umocnienie braterskiego współistnienia między znajdującymi się na niej różnymi narodami, Kościołami i religiami, o powrót uchodźców do ich domów, o wyleczenie rannych i o spoczynek dusz niewinnie zabitych.

Zwracamy się do wszystkich stron, które mogą być wciągnięte w konflikty, z gorącym wezwaniem do wykazania dobrej woli i do zasiądnięcia do stołu rokowań. Jednocześnie konieczne jest, aby wspólnota międzynarodowa podjęła wszelkie możliwe wysiłki w celu położenia kresu terroryzmowi za pomocą ogólnych, wspólnych i skoordynowanych działań. Wzywamy wszystkie kraje, zaangażowane w walkę z terroryzmem, do odpowiedzialnych i roztropnych działań. Wzywamy wszystkich chrześcijan i wszystkich wierzących w Boga do żarliwej modlitwy do Stwórcy i Opatrznościowego Twórcy świata, aby zachował On swoje stworzenie od zniszczenia i aby nie dopuścił do nowej wojny światowej. Po to, aby pokój był trwały i niezawodny, konieczne są

szczególne wysiłki, zmierzające do powrotu do wspólnych, jednoczących nas wartości, opartych na Ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa.

12. Schylamy głowy przed męstwem tych, którzy za cenę własnego życia świadczą o prawdzie Ewangelii, przedkładając śmierć ponad wyrzeczenie się Chrystusa. Wierzimy, że męczennicy naszych czasów, wywodzący się z różnych Kościołów, ale zjednoczeni wspólnym cierpieniem, są gwarancją jedności chrześcijan. Do was, cierpiących dla Chrystusa, kieruje swoje słowo Jego apostoł: „Umiłowani! ... jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się Jego chwały” (1 Pt 4, 12-13).

13. W tych niespokojnych czasach niezbędny jest dialog międzyreligijny. Różnice w rozumieniu prawd religijnych nie powinny przeszkadzać ludziom różnych wierzeń żyć w pokoju i zgodzie. W obecnych warunkach przywódcy religijni ponoszą szczególną odpowiedzialność za wychowanie swej owczarni w duchu poszanowania przekonań tych, którzy należą do innych tradycji religijnych. Całkowicie niedopuszczalne są próby usprawiedliwienia zbrodniczych działań za pomocą haseł religijnych. Żadnej zbrodni nie można dokonywać w imię Boga, „Bóg bowiem nie jest Bogiem zamieszania, lecz pokoju” (1 Kor 14,33).

14. Potwierdzając wysoką wartość wolności religijnej, wyrażamy wdzięczność Bogu za bezprecedensowe odrodzenie się wiary chrześcijańskiej, jakie następuje obecnie w Rosji i w wielu krajach Europy Wschodniej, gdzie przez całe dziesięciolecia panowały reżimy ateistyczne. Dziś zrzucono pęta wojującego bezbożnictwa i w wielu miejscach chrześcijanie mogą swobodnie wyznawać swoją wiarę. W ciągu ćwierćwiecza wzniesiono tu dziesiątki tysięcy nowych świątyń, otwarto setki klasztorów i uczelni teologicznych. Wspólnoty chrześcijańskie prowadzą rozległą działalność charytatywną i społeczną, udzielając różnorodnej pomocy potrzebującym. Prawosławni i katolicy nierzadko pracują ramię w ramię. Bronią oni wspólnych podstaw duchowych współżycia ludzkiego, dając świadectwo o wartościach ewangelicznych.

15. Jednocześnie nasze zaniepokojenie budzi sytuacja, występująca w wielu krajach, gdzie chrześcijanie stykają się z ograniczeniem wolności religijnej i prawa do świadczenia o swych przekonaniach i do życia zgodnie z nimi. Widzimy zwłaszcza, że przeobrażanie się niektórych krajów w społeczeństwa zeświecczone, obce wszelkiej pamięci o Bogu i Jego prawdzie, pociąga za sobą poważne zagrożenie wolności religijnej. Jesteśmy zaniepokojeni obecnym ograniczaniem praw chrześcijan, nie mówiąc już o ich dyskryminacji, gdy niektóre siły polityczne, kierując się ideologią świeckości, która często staje się agresywna, dążą do zepchnięcia ich na margines życia społecznego.

16. Proces integracji europejskiej, rozpoczęty po wiekach krwawych konfliktów, wielu przyjęło z nadzieją jako gwarancję pokoju i bezpieczeństwa. Jednocześnie przestrzegamy przed taką integracją, która nie szanuje tożsamości religijnych. Pozostając otwartymi na wkład innych religii do naszej cywilizacji, jesteśmy przekonani, że Europa musi pozostać wierna swoim korzeniom chrześcijańskim. Wzywamy chrześcijan Europy Zachodniej i Wschodniej do zjednoczenia się, aby wspólnie świadczyć o Chrystusie i Ewangelii, aby Europa zachowała swoją duszę ukształtowaną przez dwutysiącletnią tradycję chrześcijańską.

17. Nasze spojrzenie kierujemy do ludzi znajdujących się w trudnej sytuacji, żyjących w warunkach skrajnego ubóstwa, podczas gdy rosną bogactwa materialne ludzkości. Nie możemy pozostawać obojętnymi na los milionów imigrantów i uchodźców, pukających do drzwi krajów bogatych. Nieokiełznana konsumpcja, charakterystyczna dla niektórych krajów najbardziej rozwiniętych, gwałtownie wyczerpuje zasoby naszej planety. Rosnące nierówności w rozdziale dóbr ziemskich zwiększa poczucie niesprawiedliwości narzucanego systemu stosunków międzynarodowych.

18. Kościoły chrześcijańskie są wezwane do obrony wymogów sprawiedliwości, poszanowania tradycji narodów i rzeczywistej solidarności ze wszystkimi cierpiącymi. My,

chrześcijanie, nie powinniśmy zapominać, że „Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mędrków, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chełpiło wobec Boga” (1 Kor 1, 27-29).

19. Rodzina jest naturalnym ośrodkiem życia ludzkiego i społeczeństwa. Jesteśmy zaniepokojeni kryzysem rodziny w wielu krajach. Prawosławni i katolicy, dzieląc tę samą koncepcję rodziny, są wezwani do dawania świadectwa, że jest to droga do świętości, o której świadczy wierność małżonków we wzajemnych relacjach, ich otwartość na prokreację i wychowanie dzieci, solidarność między pokoleniami i szacunek dla najstarszych.

20. Rodzina oparta jest na małżeństwie, będącym swobodnym i prawdziwym aktem miłości mężczyzny i kobiety. To miłość pieczętuje ich więź i uczy ich przyjmować siebie nawzajem jako dar. Małżeństwo jest szkołą miłości i wierności. Ubolewamy, że inne formy współżycia są obecnie stawiane na tym samym poziomie jak ten związek, podczas gdy pojęcie rodzicielstwa jako szczególnego powołania mężczyzny i kobiety w małżeństwie, uświęconym przez tradycję biblijną, zostaje wyparty ze świadomości publicznej.

21. Wzywamy wszystkich do poszanowania niezbywalnego prawa do życia. Miliony dzieci są pozbawione wręcz możliwości przyjścia na świat. Głos dzieci nienarodzonych woła do Boga (por. Rdz 4, 10).

Rozwój tak zwanej eutanazji powoduje, że osoby starsze i niedołążne zaczynają czuć się nadmiernym ciężarem dla swych rodzin i społeczeństwa jako takiego. Jesteśmy również zaniepokojeni rozwojem technik rozrodu wspomaganego medycznie, ponieważ manipulacja ludzkim życiem jest atakiem na podstawy istnienia człowieka, stworzonego na obraz Boga. Uważamy, że naszym obowiązkiem jest przypomnienie niezmienności chrześcijańskich zasad moralnych, opartych na poszanowaniu godności człowieka powołanego do życia, zgodnie z planem Stwórcy.

22. Pragniemy się dziś zwrócić szczególnie do młodych chrześcijan. Wy, młodzi ludzie macie za zadanie nie ukrywać talentu w ziemi (por. Mt 25, 25), ale wykorzystywać wszystkie umiejętności, jakie dał wam Bóg, aby umocnić w świecie prawdy Chrystusa, by wcielać w swoim życiu ewangeliczne przykazania miłości Boga i bliźniego. Nie lękajcie się iść pod prąd, broniąc prawdy o Bogu, której dzisiejsze normy świeckie często nie odpowiadają.

23. Bóg was kocha i oczekuje od każdego z was, że będziecie Jego uczniami i apostołami. Bądźcie światłością świata, aby ci, którzy was otaczają, widząc wasze dobre uczynki chwalili Ojca waszego, który jest w niebie (por. Mt 5,14. 16). Wychowujcie wasze dzieci w wierze chrześcijańskiej, przekazujcie im cenną perłę wiary (por. Mt 13, 46), którą otrzymaliście od waszych rodziców i przodków. Pamiętajcie, że „za wielką cenę zostaliście nabyci” (1 Kor 6, 20), kosztem śmierci na krzyżu Boga-Człowieka, Jezusa Chrystusa.

24. Prawosławni i katolicy są zjednoczeni nie tylko wspólną tradycją pierwszego tysiąclecia Kościoła, lecz także misją głoszenia Ewangelii Chrystusa w dzisiejszym świecie. Misja ta zawiera wzajemny szacunek dla członków wspólnot chrześcijańskich i wyklucza jakąkolwiek formę prozelityzmu.

Nie jesteśmy konkurentami, lecz braćmi i tym pojęciem powinny kierować się wszystkie nasze wzajemne działania oraz działania wobec świata zewnętrznego. Zachęcamy katolików i prawosławnych wszystkich krajów, aby nauczyli się żyć razem w pokoju i miłości, a także by „te same uczucia żywili do siebie” (Rz 15, 5). Nie można się zatem zgodzić na stosowanie nieuczciwych środków w celu zachęcenia wiernych, aby przeszli z jednego Kościoła do drugiego, zaprzeczając ich wolności religijnej oraz ich tradycji. Jesteśmy powołani, aby wprowadzić w życie przykazanie apostoła Pawła: „poczytywałem sobie za punkt honoru głosić Ewangelię jedynie tam, gdzie imię Chrystusa było jeszcze nie znane, by nie budować na fundamencie położonym przez kogo innego” (Rz 15, 20).

25. Mamy nadzieję, że nasze spotkanie przyczyni się także do pojednania, tam gdzie istnieją napięcia między grekokatolikami a prawosławnymi. Dziś jest jasne, że używana w przeszłości metoda „uniatyzmu”, pojmowanego jako przyłączenie jednej wspólnoty do drugiej, odrywając ją od swego Kościoła, nie jest sposobem pozwalającym na przywrócenie jedności. Jednakże wspólnoty kościelne powstałe w tych okolicznościach historycznych mają prawo do istnienia i podejmowania tego wszystkiego, co jest niezbędne do zaspokojenia potrzeb duchowych swoich wiernych, starając się jednocześnie żyć w pokoju ze swoimi sąsiadami. Prawosławni i grekokatolicy potrzebują pojednania oraz znalezienia wzajemnie akceptowalnych form współżycia.

26. Ubolewamy z powodu konfliktu na Ukrainie, który już spowodował spokojnym mieszkańcom wiele ofiar, niezliczone obrażenia i wepchnął społeczeństwo w poważny kryzys gospodarczy i humanitarny. Wzywamy wszystkie strony konfliktu do rozwagi, solidarności społecznej i działań na rzecz budowania pokoju. Wzywamy nasze Kościoły na Ukrainie do podjęcia działań na rzecz zgody społecznej, powstrzymania się od udziału w starciach oraz nie wspieranie dalszego rozwoju konfliktu.

27. Pragniemy, aby schizma między wiernymi prawosławnymi na Ukrainie mogła być przezwyciężona na podstawie obowiązujących norm kanonicznych, aby wszyscy ukraińscy prawosławni żyli w pokoju i zgodzie oraz aby przyczyniły się do tego wspólnoty katolickie w tym kraju, aby coraz bardziej było widać nasze chrześcijańskie braterstwo.

28. We współczesnym świecie, różnorodnym, ale jednak zjednoczonym wspólnym losem, katolicy i prawosławni są wezwani do braterskiej współpracy w głoszeniu Dobrej Nowiny zbawienia, do wspólnego świadectwa godności moralnej i autentycznej wolności osoby, „aby świat uwierzył” (J 17, 21). Ten świat, w którym stopniowo zanikają duchowe filary ludzkiej egzystencji, oczekuje od nas silnego świadectwa chrześcijańskiego we wszystkich dziedzinach życia osobistego i społecznego. Od naszej zdolności do wspólnego dawania świadectwa Ducha prawdy w tych trudnych czasach w dużej mierze zależy przyszłość ludzkości.

29. Niech w tym odważnym świadczeniu prawdy o Bogu i Dobrej Nowiny o zbawieniu, wspiera nas Człowiek-Bóg, Jezus Chrystus, nasz Pan i Zbawiciel, który nas duchowo umacnia ze swą niezawodną obietnicą: „Nie bój się, mała trzódka, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo” (Łk 12, 32)!

Chrystus jest źródłem radości i nadziei. Wiara w Niego przekształca ludzkie życie, wypełnia je znaczeniem. Mogli się o tym przekonać poprzez swe doświadczenie, wszyscy ci, do których można zastosować słowa apostoła Piotra: „wy, którzyście byli nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali” (1 P 2, 10).

30. Pełni wdzięczności za dar wzajemnego zrozumienia wyrażony podczas naszego spotkania, patrzymy z nadzieją na Najświętszą Matkę Bożą, przyzywając ją słowami tej starożytnej modlitwy: „Pod ochronę Twojego uciekamy się Święta Matko Boga”. Niech Najświętsza Maryja Panna, ze swym wstawiennictwem, zachęca do braterstwa tych, którzy ją czczą, aby byli zjednoczeni w czasie wyznaczonym przez Boga, w pokoju i zgodzie w jeden Lud Boży na chwałę Przenajświętszej i nierozdzielnej Trójcy!

Cyryl
Patriarcha Moskwy i Wszechrusi

Franciszek
Biskup Rzymu, Papież Kościoła Katolickiego

2 lutego 2016, Hawana (Kuba)

Franciszek i Cyryl: katolicy i prawosławni są wezwani do wspólnego świadectwa

We współczesnym świecie katolicy i prawosławni są wezwani do braterskiej współpracy w głoszeniu Dobrej Nowiny zbawienia i do dawania wspólnego świadectwa godności i autentycznej wolności osoby ludzkiej, tak aby świat uwierzył - stwierdza, podpisana 12 lutego na Kubie Wspólna Deklaracja papieża Franciszka i patriarchy Cyryla. Obaj podkreślają, że "nie jesteśmy konkurentami ale rodzeństwem".

Na wstępie zwierzchnicy Kościołów przypominają, że ich "braterskie spotkanie miało miejsce na Kubie, na skrzyżowaniu dróg między północą a południem, wschodem i zachodem". Dlatego też "z tej wyspy, symbolu nadziei dla "Nowego Świata" i dramatycznych wydarzeń XX stulecia kierujemy nasze słowo do ludów Ameryki Łacińskiej i wszystkich kontynentów".

Zaznaczają, że pomimo wspólnej Tradycji pierwszych dziesięciu wieków, katolicy i prawosławni prawie od tysiąca lat są pozbawieni wspólnoty eucharystycznej. "Świadomi wielu przeszkód, które pozostają do przezwyciężenia, mamy nadzieję, że nasze spotkanie wniesie wkład do odnowy tej jedności, chcianej przez Boga, o którą modlił się Chrystus" - przyznają.

Franciszek i Cyryl wyjaśniają dalej, że "zdeterminowani do zrobienia wszystkiego co konieczne, aby przezwyciężyć historyczne rozbieżności jakie odziedziczyliśmy, pragniemy zjednoczyć nasze wysiłki, aby świadczyć Ewangelię Chrystusa i wspólne świadectwo Kościoła pierwszych wieków, odpowiadając na wyzwania współczesnego świata".

Oświadczają, że zarówno prawosławni, jak i katolicy muszą nauczyć się nieść "świadectwo prawdy w tych dziedzinach, gdzie jest to możliwe i konieczne". Przyznają, że "nasza chrześcijańska świadomość i nasza odpowiedzialność nie pozwala nam pozostać biernymi wobec wymagających wyzwań i wzywa nas do wspólnej odpowiedzi".

Swoje spojrzenie pasterze Kościołów kierują "przede wszystkim do tych regionów świata, gdzie chrześcijanie doświadczają prześladowań". Wyjaśniają ze smutkiem, że w wielu krajach Bliskiego Wschodu i Afryki północnej, nasi bracia i siostry w Chrystusie są eksterminowani, a ich kościoły są burzone i niszczone w barbarzyński sposób. Dodają, że "w Syrii, Iraku i innych krajach Bliskiego Wschodu obserwujemy z boleścią masowy exodus chrześcijan z tej ziemi, gdzie rozpoczęła się i zakorzeniła nasza wiara".

Wzywają zatem wspólnotę międzynarodową do natychmiastowego działania, aby postawić kres wypędzaniu chrześcijan Bliskiego Wschodu. "Wzywamy wspólnotę międzynarodową do położenia kresu przemocy i terroryzmowi oraz do ustanowienia dialogu, którego celem byłoby ustanowienie pokoju społecznego" - stwierdzają.

Kierują gorący apel do wszystkich stron zaangażowanych w konflikt, aby wykazały dobrą wolę i zasiadły przy stole negocjacji. Apelują o zapewnienie pomocy humanitarnej "umęczonej ludności" i uchodźcom.

Podobnie wyrażają swój ból wobec konfliktu na Ukrainie, który "kosztuje bardzo wiele istnień ludzkich, niezliczone rany zadane pokojowo nastawionym mieszkańcom i pogrążył społeczeństwo w ciężkim kryzysie ekonomicznym i humanitarnym. Wzywają wszystkie strony konfliktu do działania na rzecz pokoju. Odrębne wezwanie kierują do Kościołów Ukrainy zachęcając je do pracy na rzecz budowania zgody społecznej, do wycofania się z konfrontacji i nie wspomagania konfliktu.

Podkreślają potrzebę dialogu międzyreligijnego we współczesnym świecie. "Różnice w pojmowaniu praw religijnych nie mogą uniemożliwiać ludziom różnej wiary żyć w zgodzie i pokoju" - wyjaśniają.

Obaj pasterze potwierdzając wielką wartość wolności religijnej, dziękują Bogu za odrodzenie religijne wiary chrześcijańskiej w Rosji i innych krajach Europy wschodniej. A jednocześnie wyrażają zaniepokojenie sytuacją w tyłu krajach, gdzie chrześcijanie "doświadczają ograniczeń prawa do dawania świadectwa ich przekonaniom i życia w zgodzie z wyznawanymi wartościami". Wyrażają też zaniepokojenie "limitowaniem praw chrześcijan i dyskryminacją ze strony niektórych sił politycznych, promujących ideologię agresywnego sekularyzmu".

Przyznają, że proces integracji europejskiej został przyjęty z wielką nadzieją, ale dystansują się od takiej formy integracji, która nie respektuje tożsamości religijnej. "Jesteśmy przekonani, że Europa winna pozostać wierna swym chrześcijańskim korzeniom" - oświadczają wspólnie.

Przyznają, że we współczesnym świecie Kościoły chrześcijańskie są wezwane, by bronić wymagań sprawiedliwości, szacunku dla tradycji narodów i solidarności z tymi, którzy cierpią.

Podkreślają wielką wartość rodziny i przyznają, że jest ona "naturalnym centrum życia człowieka i społeczeństwa". Wyrażają zaniepokojenie kryzysem rodziny w wielu krajach. Oświadczają wspólnie, że "prawosławni i katolicy dzieląc tę samą koncepcję rodziny są wezwani do świadczenia o niej". Wyraźnie podkreślają, że rodzina jest zbudowana na małżeństwie kobiety i mężczyzny, zatem odrzucają wszelkie inne formy związków.

Wzywają do respektu życia. Zauważają, że miliony dzieci są pozbawiane prawa do przyścia na świat. Sprzeciwiają się wszelkim próbom wprowadzenia eutanazji. Wyrażają również sprzeciw wobec technologii sztucznego poczęcia. (KAI)

* * * * *

Jubileusz 1050. rocznicy Chrztu Polski

UROCZYŚĆI CENTRALNE

CZWARTEK – 14.04.2016 – GNIEZNO

1. **g. 11.00 - 13.00 Konferencja Episkopatu Polski** *Seminarium Duchowne w Gnieźnie*
2. **g. 15.00 Celebracja Jubileuszowa** *Ostrów Lednicki*
podziękowania za Chrzest Polski, zabrmi dzwon „Mieszko i Dobrawa”
3. **g. 17.00 Eucharystia** *Katedra Gnieźnieńska*
4. **g. 20.00 Prezentacja filmu o Chrzcie Mieszka I** *Teatr im. A. Fredry w Gnieźnie*

PIĄTEK – 15.04.2016 – POZNAŃ

1. **g. 9.00-11.00 Konferencja Episkopatu Polski** *Seminarium Duchowne w Poznaniu*
2. **g. 12.00 Uroczyste obrady Zgromadzenia Narodowego**
- * **Orędzie Prezydenta RP** *Międzynarodowe Targi Poznańskie- Sala Ziemi*
- * **Jubileuszowe „Oratorium 966.pl”** *Filharmonia Poznańska*
3. **g. 15.45 Procesja Maryjna z Fary do Katedry Poznańskiej**
4. **g. 17.00 Eucharystia** *Katedra Poznańska*

SOBOTA – 16.04.2016 – STADION INEA POZNAŃ

- g. 9.00-11.00 Konferencja Episkopatu Polski** *Seminarium Duchowne w Poznaniu*

Wielkie Spotkanie na Stadionie INEA w Poznaniu

1050. rocznica Chrztu Polski jest świętem wszystkich Polaków, dlatego 16 kwietnia, na Stadion INEA w Poznaniu chcemy cieszyć się wspólnie tym wszystkim, co udało nam się zbudować przez ponad 1000 lat. Wyrazimy naszą radość, że jesteśmy Kościołem i przez Chrzest staliśmy się nowymi ludźmi. Rocznicą Chrztu Polski jest świętem całej Polski, dlatego zapraszamy na Stadion INEA każdego, kto żyje wiarą, poszukuje Boga i chce narodzić się na nowo, każdego, kto czując się patriotą, pragnie przeżyć niezapomniane chwile.

We wspólnym świętowaniu ożywiać ma nas myśl: *GDZIE CHRZEST, TAM NADZIEJA*, która ma pomóc odkryć na nowo naszą tożsamość jako chrześcijan i Polaków oraz umocnić naszą wiarę. Jubileuszowe Świętowanie to celebracje liturgiczne skoncentrowane na obrzędach chrzcielnych połączone ze świadectwami i uwielbieniem Boga.

Świętuj razem z nami! Wielbienie muzyką, śpiewem i tańcem, świadectwami wiary, Korowodem Świętych, Eucharystią, wspólnotową naturą Kościoła, celebracją imienia chrześcijańskiego i odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych, osobistym podziękowaniem za dar chrztu, postaniem każdego z nas do głoszenia Ewangelii. W drugiej części Multimedialny quiz historyczny pt. „Człowiek 1050-lecia” i na koniec musical wszechczasów „Jesus Christ Superstar” przygotowane przez Teatr Muzyczny w Poznaniu.

Wśród organizatorów tego wyjątkowego Jubileuszowego Świętowania są między innymi ks. Arcybiskup Stanisław Gądecki, Przewodniczący KEP, ks. Arcybiskup Wojciech Polak, Prymas Polski, ks. bp Grzegorz Ryś, ks. bp Edward Dajczak, muzyk i kompozytor Leopold Twardowski. Całe spotkanie poprowadzi Pan Radosław Pazura wraz z małżonką.

PATRONAT HONOROWY: PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ANDRZEJ DUDA
GOŚĆ HONOROWY: LEGAT PAPIESKI

Zapisy

Zapisy na to wydarzenie wyłącznie poprzez stronę internetową utworzoną specjalnie dla tego wydarzenia www.stadion2016.pl. Na chwilę obecną strona zawiera podstawowe informacje o wydarzeniu, ramowy program, informacje o zapisach na "korowód świętych"- jeden z punktów programu, w który włączone zostaną wszystkie diecezje w Polsce. Informacji ciągle będzie przybywać. Na Stadion Inea, w tym dniu, będzie mogło wejść około 30 tys. osób, tak więc decyzję o zgłoszeniu należy podjąć dosyć szybko.

Ramowy program świętowania

Cały program składa się z 4 wydarzeń:

Część I

- g. 10.50 – Świętowanie jubileuszowe „Gdzie chrzest, tam nadzieja”
- g. 14.00 – Eucharystia z chrztem dorosłych i postaniem

Część II

- g. 19.00 – Historyczny Multimedialny Quiz pt. „Człowiek 1050-lecia”
- g. 19.45 – Koncert Jubileuszowy: musical „Jesus Christ Superstar”

WEJŚCIÓWKI

Z uwagi na rangę wydarzenia, względy bezpieczeństwa, komfort uczestników, obowiązują wejściówki:

- 15 PLN część I (w tym: ciepły posiłek, picie, Śpiewnik Jubileuszowy, pamiątka 1050-lecia Chrztu Polski)
- 5 PLN część II (w tym: Śpiewnik Jubileuszowy, pamiątka 1050-lecia Chrztu Polski)

* * * * *

Informacje

Ożywić ducha miłosierdzia

41. Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło–Życie na Jasnej Górze

Troska o pogłębianie charyzmatu oraz wezwanie do ożywienia ducha „miłosierdzia czynu, słowa i modlitwy” towarzyszą 41. Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło – Życie. W czterodniowym (26-29.02) spotkaniu na Jasnej Górze uczestniczyło ponad 800 osób. Obecni byli także goście z zagranicy.

- Posługa miłosierdzia to zagadnienie, które musimy odkryć i pogłębić – podkreśla Krzysztof Jankowiak, rzecznik ruchu Światło-Życie. „Wśród rozmaitych diakonii zaproponowanych przez założyciela była także diakonia miłosierdzia. O ile inne diakonie zdołały się przez te lata rozwinąć, o tyle diakonia miłosierdzia była przez dłuższy czas dla nas zadaniem do podjęcia. I rzeczywiście od około 10 lat zaczynają powstawać w diecezjach diakonie miłosierdzia, w zeszłym roku powstała Centralna Diakonia Miłosierdzia. Ja tu mówię o strukturze, ale ta struktura animuje życie, pobudza konkretne działania” – wyjaśnia rzecznik.

Bp Adam Wodarczyk, były moderator generalny Ruchu Światło-Życie, obecnie biskup pomocniczy archidiecezji katowickiej także zachęcał w homilii do podjęcia drogi miłosierdzia, którą szedł założyciel Oazy. – „Dzisiaj przeżywamy też dodatkową uroczystość, bo spotykamy się w 29. rocznicę odejścia do Pana Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego, naszego założyciela. Patrząc przez pryzmat jego życia, świętości, przez to, co on nauczał, głosił, uświadamiamy sobie też w jaki sposób mamy realizować te słowa, że mamy być miłosierni jak Ojciec” - przypomniał bp Wodarczyk. Kaznodzieja zachęcał zgromadzonych: „Wielu ludzi potrzebuje tej tajemnicy Bożego Miłosierdzia zwiastowanej przez nasze życie, nasze świadectwo. Jest to więc nade wszystko zachęta do ewangelizacji, do posługi wyzwolenia, ale też do pochylenia się w tej diakonii miłosierdzia nad ubogimi, potrzebującymi, zarówno nad ubogimi w wymiarze materialnym, jak tymi, którzy doświadczają ubóstwa ducha, bo są daleko od Boga”.

Ks. Marek Sędek, nowo wybrany moderator generalny zwrócił uwagę na dynamiczne rozrastanie się rodzinnej gałęzi ruchu oazowego, ale podkreślił też, że wciąż podstawowym wyzwaniem stojącym nie tylko przed Ruchem Światło-Życie jest ożywianie wiary młodych ludzi. Zdaniem moderatora generalnego nadzieją na duchowe przebudzenie jest czas Świątowych Dni Młodzieży.

„Bardzo nam zależy, żeby oprócz tych różnych wymiarów Świątowych Dni Młodzieży, związanych z Festiwałem Młodych, związanych z centrum powołaniowym, z katechezami w różnych językach, z obecnością Ojca Świętego, żeby to nie było takie wydarzenie o charakterze eventu, czyli jednorazowe” – mówił ks. Sędek. Moderator generalny uważa, że „trzeba to piękne wydarzenie, jakim jest spotkanie z Ojcem Świętym, jakim są Świątowe Dni Młodzieży, wpisać w proces ewangelizacji, w proces formacji młodych ludzi”.

Jasnogórska Kongregacja stanowi ważny punkt w przygotowaniach do Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie. O oczekiwaniach wobec „oazowiczów” związanych ze spotkaniem młodych mówił ks. Grzegorz Suchodolski, sekretarz generalny komitetu organizacyjnego Świątowych Dni Młodzieży. Zwrócił uwagę, „żeby razem pokazać światu tę perełkę, którą mamy w Polsce. To jest Ruch odnowy Kościoła, który działa w parafiach, działa w diecezjach. Myślę, że pokazanie go na arenie międzynarodowej jest wartością dodaną tych Świątowych Dni Młodzieży w Polsce”.

Ruch Światło-Życie rozwinął się z oaz – rekolekcji zamkniętych prowadzonych metodą przeżyciową. Przed rokiem 1976 Ruch był znany pod nazwą „Ruch oazowy”, „Ruch Żywego Kościoła”. Twórcą oazy, założycielem Ruchu i pierwszym moderatorem krajowym był ks. Franciszek Blachnicki. Szacuje się, że w ciągu 40 lat przez ruch oazowy mogło przejść 1,5 mln osób.

- „Mnie przede wszystkim Ruch Światło-Życie nauczył odpowiedzialności za innych i też tego, że wiarę należy przekazywać” - podkreśla Agata Rudzka z diakonii misyjnej Ruchu Światło-Życie z Wrocławia, od 16 lat w Oazie. Z kolei jej mąż Paweł podkreślił doświadczenie jedności nie tylko w ruchu, ale na płaszczyźnie przeżywanej wiary chrześcijańskiej, solidarności w działaniu i modlitwie. To doświadczenie także jest przekonywujące dla innych – mówi Paweł, który

posługując w diakonii misyjnej, uczestniczył w rekolekcjach oazowych w Kenii. Oazowicz wyraża nadzieję, że i na Czarnym Łądzie będzie realizowana misja Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego.

Od kilkunastu lat Ruch Światło–Życie dociera m.in. do Stanów Zjednoczonych, Kanady (tam Domowy Kościół ma już swe struktury), Szwecji, Norwegii, Anglii, Irlandii, Holandii, Czech, Niemiec, na Litwę, Białoruś, Mołdawię. Także w prawosławnej Grecji przyjęły się Oazy Dzieci Bożych. Na Słowacji ruch jest obecny w strukturach i Kościoła obrządku łacińskiego i greckokatolickiego. Oaza dotarła także do Chin i do Australii.

41. Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło–Życie zakończyła się w poniedziałek 29 lutego spotkaniem moderatorów. W spotkaniu uczestniczył bp Adam Szal, delegat KEP ds. Ruchu Światło–Życie.

O. Stanisław Jaromi laureatem nagrody im. bp. Andrzejewskiego

Ojciec Stanisław Jaromi, franciszkanin i przewodniczący Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu otrzymał Nagrodę im. bp. Romana Andrzejewskiego. Wręczenie nagrody Fundacji "Solidarna Wieś" odbyło się 25 lutego w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski.

Jak podkreślił ks. Ireneusz Juszczynski, członek Kapituły Nagrody im. bp. Romana Andrzejewskiego, tegoroczne wyróżnienie ma na celu docenienie długoletniego i konsekwentnego zaangażowania o. Stanisława Jaromiego w edukację ekologiczną oraz jego wkład "w budowę wspólnoty mieszkańców wsi i miast z Polski i Europy angażujących się jako chrześcijanie w rozwiązywanie problemów, które stwarza kryzys ekologiczny". W opinii kapituły, o. Jaromi "zasługuje na uznanie jako znawca i propagator nauczania papieża Franciszka, zawartego w encyklice ekologicznej «Laudato si'»".

- Kapituła wysoko oceniła postawę i ideę, którą laureat głosi, że ochrona naturalnych bogactw i różnorodność terenów wiejskich, rozwój gospodarstw rodzinnych oraz troska o bezpieczeństwo żywnościowe kraju jest kluczowym zadaniem dla Polski, bowiem polska wieś jest wyjątkowa - podkreślił ks. Juszczynski.

Przełożony prowincji krakowskiej franciszkanów konwentualnych o. Jarosław Zachariasz w laudacji zwrócił uwagę, że zainteresowanie sprawami ochrony środowiska i troskę o dobro wspólne o. Jaromi przejawiał od początku swojego życia zakonnego. – Niedługo po wstąpieniu do zakonu zapisał się do Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu, później odbywał studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim z zakresu filozofii przyrody – przypomniał zakonnik.

Zdaniem biskupa warszawsko-praskiego, abp. Henryka Hosera, który wręczył Nagrodę im. bp. Andrzejewskiego, wieloaspektowa działalność o. Jaromiego wpisuje się w chrześcijańską aktywność na rzecz ochrony środowiska naturalnego.

- Przez minione 25 lat mojej posługi kapłańskiej nie robiłem nic innego, jak głosiłem naukę społeczną Kościoła - powiedział o. Jaromi zauważając, że wszelkie działania na rzecz stworzenia wpisują się w to kościelne nauczanie.

Nagroda za 2015 r. została przyznana po raz dwunasty. Otrzymują ją zawsze osoby wybitnie zasłużone dla spraw wsi i rolnictwa w Polsce, rozwoju cywilizacyjnego i kulturalnego oraz edukacji.

Do tej pory otrzymali ją: prof. Andrzej Stelmachowski, prof. Maria Radomska, kard. Józef Glemp, ks. prał. Bogusław Bijak, dr Maria Stolzman, dr Barbara Fedyszak-Radziejowska, bp Alojzy Orszulik, Roman Kluska, Josef Rottenbacher (Niemcy), abp Józef Michalik i prof. Alojzy Szymański.

W uroczystości, zorganizowanej przez fundację "Solidarna Wieś" i Katolicką Agencję Informacyjną w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski, wzięli udział m.in. minister rolnictwa i rozwoju wsi Krzysztof Jurgiel, minister środowiska Jan Szyszko, a także wicemarszałek Senatu Adam Bielan, który wręczył laureatowi specjalną nagrodę Senatowi RP. Sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera odczytał list gratulacyjny od prezydenta Andrzeja Dudy.

Nagrodę ustanowiła w 2004 r. Fundacja „Solidarna Wieś”. Współzałożycielem i przewodniczącym Rady Fundacji jest Sławomir Siwek, który przewodniczy jednocześnie Kapitułe Nagrody. Honorowym przewodniczącym Kapituły jest bp Alojzy Orszulik.

Bożogrobcy modlą się za papieża Franciszka

Na Jasnej Górze w połowie lutego odbyły się rekolekcje dla członków Zakonu Rycerskiego Grobu Bożego w Jerozolimie. Bożogrobcy to rycerze broniący Grobu Chrystusa w okresie pierwszych wypraw krzyżowych. Ich klasztor znajdował się tuż przy Bazylice Świętego Grobu w Jerozolimie. Celem Zakonu była opieka nad Grobem Jezusa oraz troska o chorych pielgrzymów. Po opuszczeniu Ziemi Świętej szerzyli kult Grobu Pańskiego i nabożeństwa pasyjne. Oddawali się prowadzeniu szkół i działalności charytatywnej.

Od siedmiu lat Bożogrobcy przybywają na Jasną Górę, by właśnie tutaj odbywać swoje ćwiczenia duchowe. – To jest bardzo mocne wkroczenie w Wielki Post. To niesamowite przeżycie przede wszystkim dlatego, że możemy być tutaj razem i w tej wspólnocie wychwalać Boga i modlić się przed cudownym Obrazem Matki Bożej – powiedział Mirosław Słowikowski, jeden z kawalerów Zakonu.

Z Bożogrobcami spotkał się kard. Kazimierz Nycz, Wielki Przeor Zwierzchnictwa Zakonu w Polsce. Metropolita warszawski zachęcał, by w Roku Miłosierdzia z jeszcze większą mocą członkowie Zakonu realizowali swoje statutowe zadania. – Ich zadanie, które jest też potrzebą serca, dotyczy tych terenów o których dzisiaj tak wiele mówimy, nie tylko Ziemi Świętej, ale szerzej też terenów, z których mamy problem uchodźców. W rozwiązywaniu tych spraw, w trosce i w pomocy niesionej tym terenom Bożogrobcy powinni być na pierwszym miejscu – powiedział kard. Nycz. Metropolita warszawski podkreślił, że Rok Miłosierdzia powinien otworzyć jeszcze szerzej ich serca w niesieniu pomocy drugiemu człowiekowi.

W dniach skupienia Bożogrobców uczestniczy ok. 160 osób. Tegorocznym rekolekcjonistą był abp Wacław Depo, metropolita częstochowski. Jak powiedział w swych rozważaniach chce zwrócić uwagę na dwa kierunki wiary.

- Jak nie udaremnić chrystusowego krzyża i odkrywać tajemnicę Bożego Miłosierdzia oraz jak stawać się świadkami pustego grobu czyli tej miłości, która jest potężniejsza od grzechu i śmierci – powiedział abp Depo.

Zakon Rycerski Świętego Grobu Bożego w Jerozolimie liczy dziś ok. 28 tys. członków na świecie. Głównie w krajach europejskich, ale również w Ameryce Północnej, Środkowej i Południowej oraz na Dalekim Wschodzie. W Polsce dam i kawalerów jest ponad 260. Tym, co wyróżnia członków Zakonu jest strój, przypominała Urszula Przymus z Warszawy. – Naszym znakiem są m.in. płaszcze z bardzo widocznym czerwonym pięciokrzyżem Gotfryda. Krzyż symbolizuje pięć ran Chrystusa. Dlatego nasze związki z Chrystusem ukrzyżowanym są szczególne i w wyjątkowy sposób przeżywamy Wielki Post – powiedziała dama Zakonu.

- Zakon Rycerski zajmując się codzienną pracą na rzecz naszych chrześcijan braci cierpiących w Ziemi Świętej skupia się na wszystkich dziełach charytatywnych, modlitewnych i formacyjnych dla nagłaśniania sytuacji jaka panuje w Ziemi Świętej – powiedział Karol Szlenkier, zwierzchnik Zakonu w Polsce. Dodał, że najważniejszym zadaniem jest „dawanie świadectwa swoją postawą i praca codzienna na terenie swojej parafii”.

Bożogrobcy to jedyny świecki zakon na prawach papieskich. Stąd, jak podkreślają jego członkowie, wśród intencji zanoszonych przez wstawiennictwo Matki Bożej Jasnogórskiej jest prośba za papieża Franciszka i jego podróż apostolską do Meksyku.

W wiekach średnich oraz późniejszych, rycerstwo Świętego Grobu Bożego w Jerozolimie, jako jednolita formacja uległo rozproszeniu. Jego gałąź duchowna - Zakon Kanoników Regularnych po okresie wielkiej świetności znacznie się osłabił. W Polsce w wyniku działań zaborców uległ kasacji. W 1847 r. decyzją Stolicy Apostolskiej Zakon Rycerski Świętego Grobu Bożego odrodził się jako zgromadzenie osób świeckich. Podstawowym celem wznowionego Zakonu Rycerskiego jest wspieranie Chrześcijan w Ziemi Świętej i Łacińskiego Patriarchy w Jerozolimie. Do odnowionego Zakonu Rycerskiego przyjmowane są osoby świeckie i duchowne w randze kawalerów, a od końca XIX wieku również kobiety w randze dam. Zakon Rycerski Świętego Grobu Bożego w Jerozolimie został powołany przez Stolicę Apostolską i dlatego włączony jest całkowicie w strukturę Kościoła powszechnego. Najwyższą władzę zakonną stanowi Kardynał Wielki Mistrz, mianowany przez Ojca Świętego, oraz Łaciński Patriarchat w Jerozolimie.

Bożogrobcy aktywnie wspierają katolików w Ziemi Świętej, np. dotują w około pięćdziesięciu procentach zwyczajny budżet patriarchy łacińskiego Jerozolimy. Utrzymują i

prowadzą w Ziemi Świętej ok. 100 szkół podstawowych i zawodowych, do których mogą uczęszczać dzieci niezależnie od pochodzenia i wyznawanej wiary.

Bożogrobcy formalnie powrócili do Polski w latach 90. XX wieku. W wyniku wieloletnich starań polskiej emigracji, 8 grudnia 1995 r. mianowano kardynała Józefa Glempa Wielkim Przeorem i utworzono zwierzchnictwo bożogrobców w Polsce. Zwierzchnikiem Zakonu w Polsce jest Kawaler Komandor Karol Bolesław Szlenkier. Siedziba Polskiego Zwierzchnictwa Zakonu znajduje się w Miechowie, przy Bazylice Mniejszej Grobu Bożego.

Kraków: publiczne śluby członków „Fraternitas Jesu”

W sobotę wieczorem, 27 lutego, w kaplicy Domu Arcybiskupów Krakowskich publiczne śluby złożyło dziesięciu członków bractwa „Fraternitas Jesu”. „Noście w waszym sercu herb Bractwa – obraz kuli ziemskiej z ustawionym na niej krzyżu, symbolizującym królowanie nad światem naszego Ukrzyżowanego Pana – Miłosiernej Miłości” – mówił w homilii do zgromadzonych kard. Stanisław Dziwisz.

Metropolita krakowski podkreślił, że braci połączyła idea, by swojemu chrześcijańskiemu życiu nadać głębszy sens. „Po długim okresie formacji, dla niektórych dziesięcioletnim, po zatwierdzeniu Statutu Bractwa przez Kościół, nadszedł dziś czas, by przyświecający wam ideał życia i służby przypieczętować w formie publicznych ślubów” – powiedział.

Hierarcha wskazał, że bracia zobowiązują się do pogłębiania życia duchowego oraz zawierzenia Bogu losu swoich bliskich i całego świata. „Chcecie przynosić owoce. Dlatego zobowiązujecie się do szczególnego głoszenia nauki Kościoła we współczesnym świecie i do obrony wiary. Nauką Kościoła jest Jezus Chrystus i Jego Ewangelia” – stwierdził.

Zachęcił także braci do aktywnego działania poprzez łączenie harmonijnego życia modlitwy z zaangażowaniem społecznym i zawodowym. „Noście w waszym sercu herb Bractwa – obraz kuli ziemskiej z ustawionym na niej krzyżu, symbolizującym królowanie nad światem naszego Ukrzyżowanego Pana – Miłosiernej Miłości. Służenie takiemu Królowi to przywilej i szlachectwo. A szlachectwo zobowiązuje!” – podkreślił.

Kard. Dziwisz zaznaczył, że wymowny jest fakt, iż pierwsze śluby bractwa odbywają się właśnie w kaplicy biskupów krakowskich – w miejscu odprawiania Mszy św. i częstej modlitwy oraz pracy twórczej Karola Wojtyły. „Jestem przekonany, że dzisiaj św. Jan Paweł II spogląda na nas z wysoka i nam błogosławi. Przez jego wstawiennictwo powierzmy Bogu dalszą działalność Bractwa, które dziś staje się w pełni ukonstytuowane i dojrzałe dzięki złożonym ślubom” – powiedział.

Podczas uroczystości bracia klęcząc przed ołtarzem odczytali rotę ślubowania, którą przedłożyli wikariuszowi generalnemu bractwa o. Witowi Pasierbkowi SJ. „Ślubuję pracować dla dobra Kościoła Twojego i – gdy zajdzie taka potrzeba – publicznie stawać w obronie Świętej Wiary” – brzmiał fragment ślubów. Wśród ślubujących byli profesorowie krakowskich uniwersytetów, dziennikarze, inżynierowie oraz nauczyciele.

Historia bractwa „Fraternitas Jesu” sięga 2006 r., kiedy to nastąpiło jego założenie jeszcze pod nazwą bractwo św. Benedykta. 10 grudnia 2013 r. kard. Stanisław Dziwisz wydał dekret, którym zatwierdził prywatne stowarzyszenie wiernych pod obecną nazwą. Bractwo stawia sobie za cel pogłębianie życia duchowego jego członków. Szczególnym zadaniem członków stowarzyszenia jest propagowanie doktryny Kościoła katolickiego we współczesnym świecie. Dewizą bractwa są słowa z duchowości ignacjańskiej: „Kontemplatywny w działaniu”.

* * * * *

II Krucjata Modlitwy w intencji Ojczyzny

Marzec – Aby czas Wielkiego Postu i udział w rekolekcjach prowadził każdego z nas do pogłębionego doświadczenia miłosierdzia Bożego.

Kwiecień – Aby obchody 1050 rocznicy Chrztu Polski przyczyniły się do odnowienia wiary w Ojczyźnie.

Kalendarz najbliższych spotkań ORRK

- odwołujemy planowane wcześniej na 16 kwietnia Spotkanie Plenarne ORRK

- 16 kwietnia - Spotkanie na Stadionie INEA w Poznaniu z okazji 1050. Rocznicy Chrztu Polski

- 25-31 lipca - Światowe Dni Młodzieży oraz Spotkanie z Ojcem św. Franciszkiem

* * * * *

Publikacja Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich
01-015 Warszawa, Skwer Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego 6; serwis.ork@tlen.pl
Redakcja: Krystyna Bolewska, Regina Pruszyńska, O. Adam Schulz SJ (red. naczelny)